

Dette svarer som nævnt til den fremgangsmåde, der hidtil i altovervejende grad har været fulgt i kommunal fordelingspraksis.

Til nr. 4, 6 og 8-11

Der foreslås oprettet et nævn, der skal fungere som klageinstans i sager, hvor der er uenighed mellem kommunerne om fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten.

Efter gældende lovs § 12, stk. 3, kan en kommune, der mener, at fordelingen er urigtig, indbringe sagen for indenrigsministeren inden 3 måneder efter fordelings foretagelse.

Da der er tale om sager, som alene vedrører indbyrdes kommunale forhold, kan der imidlertid være grund til at lade behandlingen af disse sager ske i et forum, hvor kommunale synspunkter og kommunal ekspertise på området kan komme til udtryk.

Nævnet skal efter forslaget bestå af 7 medlemmer, der udpeges af indenrigsministeren for 4 år ad gangen. Formanden skal udpeges af indenrigsministeren; de 6 øvrige medlemmer efter indstilling fra de kommunale parter, således at 4 medlemmer udpeges efter indstilling fra Kommunernes Landsforening og 2 efter indstilling fra henholdsvis Københavns Kommunalbestyrelse og Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Indstillingerne anses for bindende.

Nævnets sekretariatsforretninger forudsættes varetaget af Indenrigsministeriet.

Til nr. 7

Der foreslås indført en ordning, hvorefter hjemstedskommunen i fordelingssager, der ikke kan afsluttes nogenlunde hurtigt, skal yde et vist rentetillæg til de andele, der udbetales til de øvrige berettigede kommuner.

Der er ikke i gældende lov fastsat nogen bestemt frist for fordelings foretagelse. I Indenrigsministeriets cirkulære nr. 81 af 31. marts 1962 udtales det, at det må følge af sagens natur, at de andelsberettigede kommuner har et rimeligt krav på, at andelenes afregning sker inden for en passende kortere tidsfrist. Med udgangspunkt i betalingsfristen for selskabsskatten - 20. november - anføres det videre i cirkulæret, at fordelingen i sager, hvor der ikke opstår vanskeligheder med hensyn til fastsættelse af fordelingsgrundlaget eller fremskaffelse af nødvendige oplysninger fra selskabet, normalt skulle kunne være tilendebragt i løbet af det førstkommande januar kvartal.

Kommunernes Landsforening har i 1986 rejst spørgsmålet over for Indenrigsministeriet. Landsforeningen har anført, at fordelingen af selskabsskat giver anledning til en række administrative problemer for selskabets hjemstedskommune, hvorfor det findes uhensigtsmæssigt at fastsætte en tidsfrist for afregningen.

I stedet har Landsforeningen foreslået, at der indføres en renteordning, hvorefter hjemstedskommunen forrenter andre kommuners andel af selskabsskatten med en nærmere fastsat rentesats pr. påbegyndt måned fra den 31. marts i kalenderåret efter indkomstårets udløb, indtil beløbet afregnes.

Det foreslås ved indsættelse af et nyt 4. punktum i kommuneskattelovens § 12, stk. 4, at etablere en renteordning som foreslået af Kommunernes Landsforening.

Efter forslaget skal den fordelende kommune i tilfælde, hvor afregningen sker efter den 31. marts i året efter det pågældende skatteår, forhøje de andre kommuners andele med et rentetillæg, der beregnes med 1½ pct. pr. påbegyndt måned efter den 31. marts. Det samme gælder for forhøjelse eller nedsættelse af andele, som fordelingsnævnet måtte afgøre efter den nævnte dato.